

Kirken og Verden.

Drit efter det Engleste. Ved John Larsen.

Kirken og Verden gif hver for sig Langs Tidens bugede Tjod; Mens Verden sang Viser saa lujtelig, Sang kirken en Gjonne god.

„D, gaa med mig dog, en liden Stund.“

Sagde Verden, forstjort, mildt; „Min Vej er en blomsterstræt Grund,

Ter varmes af Solens Lid. Din Vej er fuld af Torne og Sten, Men i n er jøvn og let;

„At følges ad i No.“

Undjeligt Kirken nærmede sig, Gaa Verden sin Gaand saa hvid, Og fulgtes med ham ad brede Vej;

Sagde Kirken og smilede smt — Den snehvide Dragt med Et i hand,

„Den ny blev intet forlomt; Stammen Sille og Kløj saa fin, Diamanter og Moser og Guld;

Sagde Kirken og smilede smt — Den snehvide Dragt med Et i hand,

„Dit Gns er for jimpelt.“ var Verdens Ord, „Jeg bygger dig et lig mit;

Sagde Kirken og smilede smt — Den snehvide Dragt med Et i hand,

„Med alle skal blive dit.“

Saa byggede han Kirken et Tempel stort, Med Udtyr i Modens Smag;

„For Verden, ved Nat og Dag, Ser blev Nafar, Tombola og alt Arrangeret paa Verdens Bud,

„Mod de fattige.“ sagde Verden seldst,

„Din Gavmildhed er for stor; Din er ej Skylden, af furt og bedst Er Livet for dem paa Jord.

Brug dine Penge til Stads og Prag.

Dg kofjelig Mad og Vin; Velfaand og Velvare eftertragt, Dg lev paa en Gud saa fin.

Saa Kirken og Verden jammen drog, Galt ens de moune sig te; Kun ham, der læser Hjertets Bog, Kunde Fortsæl paa dem se.

„Der har lagt Mærke til, tænker jeg.“

Saa Kirken og Verden jammen drog, Galt ens de moune sig te; Kun ham, der læser Hjertets Bog, Kunde Fortsæl paa dem se.

„Dg Kirken satte sig roligt hen, Alfreds med sin Overfod, Dg sagde: „Jeg mangler ej Geds,

Mig ligger ej Fald for Jod.“

„Der har lagt Mærke til, tænker jeg.“

„Dg Kirken satte sig roligt hen, Alfreds med sin Overfod, Dg sagde: „Jeg mangler ej Geds,

„Dg Kirken satte sig roligt hen, Alfreds med sin Overfod, Dg sagde: „Jeg mangler ej Geds,

„Dg Kirken satte sig roligt hen, Alfreds med sin Overfod, Dg sagde: „Jeg mangler ej Geds,

„Dg Kirken satte sig roligt hen, Alfreds med sin Overfod, Dg sagde: „Jeg mangler ej Geds,

„Dg Kirken satte sig roligt hen, Alfreds med sin Overfod, Dg sagde: „Jeg mangler ej Geds,

„Dg Kirken satte sig roligt hen, Alfreds med sin Overfod, Dg sagde: „Jeg mangler ej Geds,

„Dg Kirken satte sig roligt hen, Alfreds med sin Overfod, Dg sagde: „Jeg mangler ej Geds,

„Dg Kirken satte sig roligt hen, Alfreds med sin Overfod, Dg sagde: „Jeg mangler ej Geds,

„Dg Kirken satte sig roligt hen, Alfreds med sin Overfod, Dg sagde: „Jeg mangler ej Geds,

„Dg Kirken satte sig roligt hen, Alfreds med sin Overfod, Dg sagde: „Jeg mangler ej Geds,

„Dg Kirken satte sig roligt hen, Alfreds med sin Overfod, Dg sagde: „Jeg mangler ej Geds,

„Dg Kirken satte sig roligt hen, Alfreds med sin Overfod, Dg sagde: „Jeg mangler ej Geds,

„Dg Kirken satte sig roligt hen, Alfreds med sin Overfod, Dg sagde: „Jeg mangler ej Geds,

spagfærdigt og fremdeles med bortvendte Øjne. „Sæller ikke, som De ingen Tidenejellige havde i Skuffet og hele Deres Tid, saa at sigge, til Deres egen Naadighed.“

„Dg dermed havde hun anslaaet Grundtonen i den hele Sag. „Min fære Mrs. Older,“ sagde Mrs. Mendenhall behageligt, „det er præcis Punkt. Min Tid er min egen. Sikkert, jeg har fortjent lidt Tid for mig selv, om nogen har.“

„Det var inderst af Sensynsfuldhed overfor lille Mrs. Older, hvem hun tænkte saa meget af, end fordi hun ønskede at se den lille Dreng Timothy, som de kaldte Tink, at hun tænkte paa, dersom Stormen lagde sig, at gaa derhen til Taffigelses-Selskab. Men da hun efter Aftensmaden aabnede Døren, ragede Stormen fremdeles, og Sneen blaefte sammen i Driver — sikkert ikke en Aften, man kunde ønske at gaa ud paa en Rejse. Og derfor rørte maaske kvindens uimodnelige Medlidendhed med Børn hendes Sjerte, men addees ikke som Argument — blot som Bevægelse. Det var ikke desto mindre en Bevægelse saa heftig, at den ledte hende til en bevæget Beslutning.“

„Der var lille Edgars Klæder. Det svage Lys sammen Dag om at tage og give dem til et andet Barn modnedes i denne Bevægelse. Det vilde blive svært at stille sig ved Klæderne, men hun havde altid gjort sin Pligt, som hun saa den. Tilfælde — var der Møl at tænke paa. „No, hun besluttede at gaa op i Vokstskammeret efter de smaa Klædningsstikker; hun vilde lave en lille Vøst af dem, og hun vilde gaa ud i Stomen — Sneblod eller ikke Sneblod — og bære dem til denne lille Timothy — til Tink. Hun tænkte paa det morsomme lille Navn, som hun tænkte sig. Hun beræstede pludselig af en Slags Overræftelse ved Tansen om, at Tink led som et tilfældigt Navn eller en Anekdot, og alligevel var det Navn paa en virkelig lille Sjæl i Verden, hvis Bivord var Videlse, som væltede sig over hende.“

„Jeg undres altid, hvor meget en Del virkelig er,“ sagde Mrs. Older. „Jeg ved ikke, men jeg mener, det er den hele Ting. Vel — jeg formoder, jeg er urimelig, efter alt, hvad De har gjort. Blot — naar jeg tænker paa, at det stoffets lille Kryp skal rejse tilbage, jaadan“ —

„Mrs. Older saa sig om i den lille, af Tinkt, hvide Vøst, der ligger fredeligt, hvor Skoggerne samlede, underlig stærket fra det ragede hvide Ryng og den store Verden, højt opløst over de usfæne Ting paa de fædne, lavere Steder. Det var saa varmt og stille og — færdigt til, at noget skulde gøres derinde. Det var det — det var, for hvad hun nu trængte til, saa naturligt. Det var saa bekvemt lig, hvad et hjem skulde være — en Slags herliggjort Bærffied.“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

fulde hendes magelige Dags omfattede imaa Gæstebud, en Ven til De, en Streds af Venner en Aften, og det uden at beregne Besøjtningen saa nøje. Det var ikke, som om hun ønskede meget — rige Klæder eller kostbare Jorngjesler, som de havde i Storbyerne. Hun ønskede blot Magelighed, hvad hun havde Net til efter saa mange Mars Tidende. Hvor taabeligt af Mrs. Older, ukonsekvent, endte hun.

„Det var inderst af Sensynsfuldhed overfor lille Mrs. Older, hvem hun tænkte saa meget af, end fordi hun ønskede at se den lille Dreng Timothy, som de kaldte Tink, at hun tænkte paa, dersom Stormen lagde sig, at gaa derhen til Taffigelses-Selskab. Men da hun efter Aftensmaden aabnede Døren, ragede Stormen fremdeles, og Sneen blaefte sammen i Driver — sikkert ikke en Aften, man kunde ønske at gaa ud paa en Rejse. Og derfor rørte maaske kvindens uimodnelige Medlidendhed med Børn hendes Sjerte, men addees ikke som Argument — blot som Bevægelse. Det var ikke desto mindre en Bevægelse saa heftig, at den ledte hende til en bevæget Beslutning.“

„Der var lille Edgars Klæder. Det svage Lys sammen Dag om at tage og give dem til et andet Barn modnedes i denne Bevægelse. Det vilde blive svært at stille sig ved Klæderne, men hun havde altid gjort sin Pligt, som hun saa den. Tilfælde — var der Møl at tænke paa. „No, hun besluttede at gaa op i Vokstskammeret efter de smaa Klædningsstikker; hun vilde lave en lille Vøst af dem, og hun vilde gaa ud i Stomen — Sneblod eller ikke Sneblod — og bære dem til denne lille Timothy — til Tink. Hun tænkte paa det morsomme lille Navn, som hun tænkte sig. Hun beræstede pludselig af en Slags Overræftelse ved Tansen om, at Tink led som et tilfældigt Navn eller en Anekdot, og alligevel var det Navn paa en virkelig lille Sjæl i Verden, hvis Bivord var Videlse, som væltede sig over hende.“

„Jeg undres altid, hvor meget en Del virkelig er,“ sagde Mrs. Older. „Jeg ved ikke, men jeg mener, det er den hele Ting. Vel — jeg formoder, jeg er urimelig, efter alt, hvad De har gjort. Blot — naar jeg tænker paa, at det stoffets lille Kryp skal rejse tilbage, jaadan“ —

„Mrs. Older saa sig om i den lille, af Tinkt, hvide Vøst, der ligger fredeligt, hvor Skoggerne samlede, underlig stærket fra det ragede hvide Ryng og den store Verden, højt opløst over de usfæne Ting paa de fædne, lavere Steder. Det var saa varmt og stille og — færdigt til, at noget skulde gøres derinde. Det var det — det var, for hvad hun nu trængte til, saa naturligt. Det var saa bekvemt lig, hvad et hjem skulde være — en Slags herliggjort Bærffied.“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

„Jeg ved dog ikke,“ sagde hun, „en jeg maaske er urimelig, naar De har gjort saa meget. Jeg ved ikke — heller ikke ved jeg“, tilføjede hun, „om De ved, Vel, dersom De ikke kan føle, De kan, saa De ikke føle, De kan. Jeg formoder,“ tilføjede hun, „De vilde vel ikke ønske om at løbe over et Smut i Aften og se ham? Jeg mener — Tink? Kan er i saa morsom — bestige Skraller, fuld af Spilopyer, en hver en til at løbe væk — det opdagede jeg snart. Kom ind og saa noget Ice Cream — Jeg har lavet Chokolade Ice Cream for ham. Det skader ikke at se paa ham, selv om De ikke vil købe ham!“

FRI OVN- OG KOMFUR-BOG. Denne Bog vil spare Dem fra \$12 til \$30, naar De kjøber en Ovn eller Komfur. Den forklarer, hvorledes de bedste og fineste Ovne og Komfurer i Verden er lavet og giver Anvisning til at kjøbe de bedste. Hoosier Ovne og Komfurer fra Fabrik til Forbrugere. Br fabrikeret af svært og første Klasse Materiale, smukt afsludet, med alle nye Forbedringer og nyeste Model. Garantieret i aarevis, støttet af en Million Dollars. Hoosier er brandsparende og bager det Bredt som den første Komfur. 30 Dages Fri Prøve. Ingen Fragt af betale. Kjøb efter fri Bog om Ovne og Komfurer. HOOSIER STOVE CO., 314 State St., Marlon, Ind.

„Hvordan har han løbet bort — men i Bieblikket bestemtigede dette ikke Mrs. Mendenhall meget, heller ikke deres mulige Engjelske, som han antagelig var løbet fra.“

„Svaret gør du her, Tink,“ spurgtte hun mildt. „Han var tilbøje en fær lille for — meget lille, men med et rundt Ansigt, rank, kæk og lufsig. Mrs. Mendenhall blev strafft opmærksom paa, at han havde en egen Maade at smile paa, medens Sjeneen forblev alvorlige, og det gav Ansigtet et mærkeligt, melankest Udtryk. Man var saa meget mindre beladet paa hans Færdighed til at le, til at paa hans hurtige Bevægelse. Han var desmere fortryllende, naar han paa hendes Svargsmaal kastede sig udstrakt mod foran Joret og saa op til hende med Sovebet paa Armen.“

„Jeg er ved at blive en stor Stelm“, sagde han. Mrs. Mendenhall drog sig fremad i sin Morris-Stol, støttede Sagen i Gaanden for at iagttage ham — slet ikke med Udseende som Dronning nu, kun med noget blidt i hendes Øjne. „Men hvorledes kom du her, fære, i denne slumme Storm?“ spurgtte hun.

„Gled. Paa dem Jødder. For Sneflo,“ forklarede han. „Vel, men, du morsomme lille Ting, hvorfor kom du?“ udbrød hun leende.

Derpaa rejste Drengen sig, sad opret og saa alvorlig paa hende. „Jeg søger efter i Morgen.“ forklarede han tydeligt. „Efter i Morgen?“

„Efter i Morgen?“ sagde Mrs. Mendenhall. „Dem siger i Morgen. Og dem siger i Morgen. Og dem“, forklarede han med Bepær, „naar den kommer, siger dem i-Dag.“ Engang væltede jeg op om Ratten for at fange den — men fik den ikke. Dem sagde: Her er en Drif Vand. Naar ser De den, naar er det i Morgen? Jeg vilde gerne se i Morgen nu.“

Mrs. Mendenhall smilede. Der er altid for Kvinder noget fortryllende i Børnens Under-Verden, for det synes næsten, som Børn husede Fortidens Under-Verden. Mrs. Mendenhalls egne smaa Dreng havde ikke været opindsomme Børn, og det havde altid trykfelt hende noget. Desuden rørte Tinks Sagen efter i Morgen, der i Virkeligheden voldte ham uovervindelig Usikkerheder, hende dybt.

„I Morgen vil blive Taffigelsesdag, Tink“, sagde hun godmodigt. „Naar i Morgen?“ vedblev han. „I Morgen,“ sagde Mrs. Mendenhall. „Hvad, i Morgen er efter i Dag.“

„No, Sir!“ sagde Tink bestemt. „Det er aldrig i Dag. Jeg prøvede at fange den.“

„Alah, men du prøvede ikke at fange Taffigelsesdag!“ lo hun. „Der Tink! I Morgen er Taffigelsesdag. Naar Taffigelsesdag kommer, vil du vide det i Morgen. Saaadan kan du saa det at vide — ser du ikke“ —

(Stettes.)

Stormen paa Mitau.

Efterlat fra den russiske Revolution. En ejendommelig Kamp-proccs.

I Miga begyndte forleden en af de mærkeligste Processer, der længe er set i Europa. Det, der gør Processen saa ejendommelig, er ikke blot dens Omfang — der er ikke mindre end 54 tiltalte — men nok saa meget den Begivenhed, der har foranlediget den.

Det kender man mellem Miga og Liban ligger der en temmelig stor By, som hedder Mitau. Den har mod 50,000 Indbyggere og er bekendt for sine store Garverier. I Byen findes der et kejserligt Slot, og den blev opbygget af det kejserlige Rusland. En Del gamle Bolde og Grave viser, at Mitau tidligere har været beboet.

Da nu den russiske Revolution var paa sit højeste i 1905, besluttede en Stare fornuftige revolutionære at forsøge et regulært Stormløb mod denne By for at sætte sig i Besiddelse af det kejserlige Slot, som rummede store Værdier. Det vilde hjaelpe godt paa deres slumme Krigsfærdige. Nogle saa Mend satte sig i Spidsen for Planen, og Stormen blev forsat til den 10. Decentember kl. 2. om Natten. Alle Omegnens Bønder og Gaandværkere fik Befaling fra Revolutionskomite